

Het pungelhuis van Annet Huizing

Dit boek begint grappig en dat komt ook door oom Arie. Ole gaat met hem naar een museum en die scène is heel goed geschreven. Je moet er om glimlachen als je het leest. De juryleden vinden dat ze dankzij dit boek veel hebben geleerd. De botersmokkel is niet iets wat op school in de geschiedenislessen wordt behandeld, terwijl het we heel interessant en spannend is.

Er was wat discussie over de informatie die achter in het boek stond. Sommige juryleden hadden die informatie graag voorin het boek willen lezen, zodat ze vanaf het begin beter zouden begrijpen waar het boek over ging. Zij hadden dan ook zelf al informatie op Google gezocht over het onderwerp. Andere juryleden vonden juist dat het mooi was dat je langzaam maar zeker in het verhaal meer leert over de botersmokkel. Informatie in een voorwoord zou te veel spanning weghalen. De titel werd gelukkig duidelijk gemaakt in het boek toen werd uitgelegd wat een pungel is. Sommige juryleden dachten eerst dat ‘pungel’ iets met breien te maken had, of zoiets, dus die uitleg was wel nodig.

Het boek gaf ook een wijze les mee, vond de jury. Je leert dat je eerlijk moet zijn, maar je moet ook niet te hard voor jezelf zijn. Denk niet te snel dat iets jouw schuld is. De jury had graag willen weten waarom de opa zo slecht was geworden. Daar moet een reden voor zijn geweest. De moeder van Ole was een leuk personage, vond de jury. Het was jammer dat ze zo lang op reis was, niet alleen voor Ole, maar ook voor de lezers. De jury hoopt dat de schrijfster nog veel meer van dit soort interessante en spannende boeken gaat schrijven, over onderwerpen waar je op school weinig over hoort.

Het lied van de vreemdeling van Linda Dielemans

De jury vindt het normaal gesproken niet zo prettig om een verhaal vanuit verschillende perspectieven te lezen. Maar in dit boek is het juist wel goed gelukt en was het heel fijn om zowel vanuit Une als vanuit Nano het verhaal te beleven. Dit boek speelt ontzettend lang geleden. Misschien wel 40.000 jaar geleden. We weten niet veel over die tijd en juist daarom vond de jury het boek interessant. Het was boeiend om iets over het leven in verschillende stammen mee te krijgen. De scène waarin Une per ongeluk Sumi vermoord, vond de jury heel aangrijpend. Het dodenlied met de tekst: *‘Ohé, mijn leven is voorbij. Maar ik zal nooit ver weg zijn. De aarde zorgt voor mij’* vond de jury ontroerend en mooi. Het is tijdens de Geheime Vergadering zelfs gezongen!

Het was logisch dat mensen toen niet goed begrepen wat een vulkaan was en wat er gebeurt bij een vulkaanuitbarsting. Er waren nog geen wetenschappers die dat hadden onderzocht. Nu zagen de mensen lava als ‘bloed van Ohé’ en ze dachten dat het bloed vloeide door de fouten die zij als mensen hadden gemaakt.

De jury kon zich goed inleven in de personages en vond de religie van de mensen toen erg mooi en interessant. Het was mooi dat Ohé vrouwelijk was en er werd meer met de aarde meegeleefd. Sommige scènes waren iets te lang, vond de jury. Dat geldt ook voor sommige zinnen. Misschien kan de schrijfster daar de volgende keer meer rekening mee houden. De jury hoopt trouwens dat dat volgende boek er snel komt!

Ik zal je bewaren van Jeska Verstegen

Het verhaal was goed opgebouwd, en eigenlijk een soort autobiografie over de familie van de uitgever, en dat was interessant. Zo leerde de jury dat je niet Kweerido moet zeggen maar Keerido. Alles in het boek was echt gebeurd. Sommige zinnen en stukken in het boek waren ietsjes te serieus. De jury denkt dat die zinnen meer geschikt waren voor kinderen van 12 jaar of ouder, of misschien zelfs wel volwassenen. Maar het verhaal was zo interessant dat de jury daar uiteindelijk geen last meer van had. Het is een bijzonder boek, omdat het boek over de tweede wereldoorlog gaat, maar zich ook afspeelt in het verleden. Tenminste, vóórdat de jury was geboren. Dat was leuk, want Jesje ging bijvoorbeeld gewoon langs bij haar vriendin Lienke en belde dan aan om iets te gaan doen samen. Dat doet de jury eigenlijk niet meer zo. Meestal spreken ze eerst af via hun mobieltje. De scène van de oma die naakt op het bed zat, maakte heel veel indruk. De relatie tussen de oma en Jesje was bijzonder. De illustratie op de voorkant vond de jury mooi, maar ze hadden die liever in het boek gezien ergens op een plek in de tekst waar ze 'm beter zouden begrijpen. Voor de voorkant zou een iets spannendere illustratie moeten komen waardoor kinderen die het boek willen gaan lezen nog nieuwsgieriger worden naar het verhaal. Het was mooi hoe er in de familie dingen waren waar niet meer over werd gesproken omdat het te verdrietig was. Dat kon de jury heel goed begrijpen, zeker nadat ze het filmpje hadden gezien van de echte Hesje. Achter in het boek staat een link naar dat filmpje. Het is bijna niet te geloven dat zo'n klein meisje werd vermoord. Het is een heel belangrijk boek, vond de jury.

Waarom de maan verdwijnt van Martine Letterie met illustraties van Rick de Haas

Van dit boek heeft de jury genoten, omdat de manier van schrijven heel prettig is. Het boek leest lekker weg. Bovendien gaat het over Nederlands Indië tijdens de oorlog, en de periode daarna in Nederland. Over dit onderwerp leer je weinig op de basisschool en dat is jammer, want de ervaringen in de oorlog waren daar heel anders dan hier. De Indische woorden waren mooi omdat je daardoor helemaal in de sfeer kwam. Het boek is vanuit een jonge Lotti geschreven, en dat vond de jury een goed idee, want zo kreeg je niet de allerergste dingen van de oorlog mee. Jonge kinderen zien namelijk niet alles. De jury vond dat het einde met het bureau iets te plotseling. Bovendien hadden ze liever gezien dat als verrassing Pietje er weer was, of anders een nieuw hondje. De Indische verhalen waren mooi. Sommige juryleden lazen die verhalen pas allemaal aan het eind, toen ze Lotti's verhaal uit hadden. Daarom vonden zij de gekleurde randen bij de verhalen fijn. Je kon goed zien dat er een Indisch verhaal tussendoor kwam. Andere juryleden vonden het juist fijn om de verhalen meteen te lezen omdat er ook steeds een les voor Lotti in zat. Een lid van de jury zei zelfs dat de verhalen 'een genot' waren om te lezen en anderen vonden het vooral leuk ter afwisseling. Ineens werd ook duidelijk dat er ook andere sprookjes zijn in de wereld, en niet alleen sprookjes als Sneeuwitje en Roodkapje. Sommige juryleden hebben familie in Indonesië en zij vonden het ook daarom erg interessant. Misschien is het een goed idee om bij een volgende druk een kaart van Indonesië te doen en daarop aan te wijzen waar Lotti zat. Iedereen vindt dat dit boek op alle scholen moet worden gelezen.

Altijd vluchten van Christine Linneweer

De jury vond dit boek heel goed en ook confronterend. Het gaf namelijk een duidelijk beeld over alcoholmisbruik. Wat is dat precies en waarom drinken sommige mensen te veel? In dit boek werd dat duidelijk. De jury begreep zelfs waarom de vader van Andries dronk, hoewel ze het niet slim van hem vond.

Het boek was erg spannend, en zeker toen het zusje kwijt was, wilden de meeste juryleden snel doorlezen om erachter te komen wat er precies was gebeurd. De schrijfstijl is fijn en soepel. Daardoor hadden de meeste juryleden het boek snel uit. Het was moeilijk om te stoppen met lezen.

Sommige juryleden vonden de moeder van Andries een heel mooi personage. Daarom vonden ze het heel erg dat ze al vroeg in het verhaal doodging. Het was nodig voor het verhaal, maar ze vonden het wel jammer. Het verhaal was erg dramatisch en dat is misschien voor jongere kinderen wat lastig, maar de jury vond dat toch wel fijn, omdat ze daardoor graag wilden doorlezen. Als tip wil de jury nog meegeven dat er misschien nog meer aardige vrouwen in het boek mochten voorkomen, en dan vooral positieve en sterke vrouwen. Nu lag er veel nadruk op de vrouw die Louwina sloeg. Het mysterie over wat er ooit vroeger was gebeurd en wat de vader van Andries wilde vergeten, vond de jury geweldig en heftig. De jury vond het fijn dat de vader van Andries via de baron een nieuwe kans kreeg, en de problemen konden worden opgelost. Het boek is avontuurlijk, leerzaam, spannend en had een prettig einde. De jury wil nog veel meer van dit soort boeken lezen.